

KONCE I ZAËŒÃ•TKY - 10.

ÄŒtvtek, 09 Ä°nor 2023

NÄ¡sledujÄ¡cÄ¡ pondÄ›lÄ- rÄ¡jno jsem zaspal. NaÄ¡jtÄ›stÄ- se to po plese nebralo nijak tragicky, PÅ™emek dokonce prohodil nÄ¡tom, Ä¾e Ä°stav mÄ¬ Ä¾e bÄ½t vÄ°bec rÄ¡d, Ä¾e jsme pÅ™iÄ¡li, ale v naÄ¡jÄ- situaci bych na to moc nespolÄ©hal. Jestli nÄ¡s poÄ¡le do kytÄ•ek, tak nebudemuset vstÄ¡vat rÄ¡jno vÄ°bec - dÄ¡vky se vydÄ¡vajÄ- i po obÄ›dÄ>, pokud se nepletu. ä€žS tÄ› srandiÄ•kama radÄ¡ji ani nezaÄ•Ä-nej" zavrÄ•el PÅ™emek a zkouÄ¡el si udÄ›lat silnÄ›jÄ¡Ä- kafe neÄ¾ obvykle.

ä€žÄ½ivot je zbÄ›silÄ¡ cesta od prÄ°seru k prÄ°seru, co nadÄ›lÄ¡Ä¡i, PÅ™emku." "Jo, a jeÄ¡tÄ› filozofuj, to bude vÄ°bec nejlepÄ¡Ä-. Ty pÅ™evody uÄ¾í jste s KÅ™eÄ•kodlakem udÄ›lali?"

KÅ™eÄ•kodlak je skvÄ›lÄ½ kolega. I kdyÄ¾ uÄ¾í nenÄ- nejmladÄ¡Ä-, mÄ¡i zÄ¡libu v plyÄ¡Ä¡kÄ¡ch a hladavcÄ-ch. Proto ta pÅ™ezdÄ-vka.

MyÄ¡ku zÄ¡skal na svoji stranu, kdyÄ¾ ji jednou daroval plyÄ¡ovou myÄ¡i, kterÄ¡i mÄ›la vÄ½raz jako... no asi jako PÅ™emek teÄ•, kdyÄ¾ se napil toho svÄ©ho utrejchu. KdyÄ¾ ze sebe pÅ™estal vydÄ¡vat zvuky typu ughhr,huhgħr

a ke konci i oughrr, zaÄ•ala porada - Ä¡koda, Ä¾e zrovna v tu chvÄ- li se ve dveÄ™ Ä-ch objevil docent Nezbeda.

ä€žPane kolego," obrÄ¡til se na KÅ™eÄ•kodlaka s dÄ°vÄ›rou. ä€žTy Ä•Ä-selnÄ-ky adres jsou v systÄ©mu aktuÄ¡lnÄ-? Nemohl jsem dohledati tu svoji." ä€žSamozÄ™ejmÄ°," KÅ™eÄ•kodlak ho suverÄ©nnÄ› ubezpeÄ•il, ä€ž je to nejaktuÄ¡lnÄ›jÄ¡Ä- verze z poslednÄ-ch aktualizacÄ- pÅ™Ä-mo od ministerstva Ä•Ä-selnÄ-kÅ° podepsanÄ¡ panem presidentem".

Tohle PÅ™emek nerozchodil. Chytlo se za hlavu a bylo po poradÄ›.

Ta chuÄ¥ na cigaretu je obrovskÄ¡i. KdyÄ¾ jsem pÅ™estal poprvÄ© kouÄ™it pÅ™ed deseti lety, povedlo se mi to nÄ›jak zÄ¡hadnÄ› ze dne na den. TeÄ• se snaÄ¾Ä-m od silvestra, ale je to sÄ-la. Ä°eÄ¡Ä-m to rÅ°znÄ½m zpÅ°sobem,

teÄ• jsem si vzal po chvÄ-lÄ- time-out a zkusil to rozchudit po Ä°stavnÄ- chodbÄ>.

ä€žDobrÄ½ den, dneska je hezky, Ä¾e?" oslovila mÄ› kolejnÄ›, tuÄ¡Ä-m MrÄ¡Ä•kovÄ¡... jo, to bude ona. ä€žMÄ¡te hezkou panÄ-", pokraÄ•ovala a jÄ¡i chvÄ- li pÅ™eměnÄ½Ä¡lel, odkud asi mÄ¬ Ä¾e znÄ¡jt Milenu, pak proÄ• ji jeÄ¡tÄ› Ä™Ä-kÄ¡i panÄ- a pak teprve mÄ› napadla Petra.

ä€žDobrÄ½ den, panÄ- MrÄ¡Ä•kovÄ¡, mno... jo. Vy jste se jÄ- taky lÄ-bila. Kdepak jste se vidÄ›ly?"

ä€žV sobotu pÅ™ece, vÄ¾dyÄ¥ jste mÄ› zdravil. Podle toalet dam jste Ä¡li na nÄ›jakej ples, nebo tak nÄ›co. A muselo bÄ½t veselo," zhodnotila asi nejen moje kruhy pod oÄ•ima.

ä€žAle jo, bylo. Od toho pÅ™ece plesy jsou."

â€žNo to vÃ-te, Â¾e jo. A taky si to zaslouÂ¾te, po tom vÅjem. Pozdravujte panÃ-."

â€žPoÄ•kejte panÃ- MrÃ;Ä•kovÃ;. JÃ; tomu teÄ• moc nerozumÃ-m. Vy pÅ™ece vÃ-te, Â¾e jsem uÂ¾e rozvedenej, ne?"

â€žTo nebude trvat vÄ›Ä•nÄ›, Jirko.

SluÅjelo vÃ;jm to. Tak to jen trochu zrychluju. Bylo vidÄ›t, Â¾e to pÅ™ece jen nenÃ- jen tak nÄ›jakÃ; univerzitnÃ-kancelÃ; Ä™skÃ; sÃ-la. Â½e to je dÃ;ma," dodala vÃ½znamnÄ›.

Aha. Odtud vÃ-tr foukÃ;. KdyÂ¾ jsem se nechyti na hÃ;Ä•ky mÄ-stnÃ-ch kolegyÂ^, tak mÄ› Â¾enou do manÂ¾elstvÃ- aspoÂ^ takhle. Nikdy Jirko, nedej se!

â€žTo jÃ- vyÅ™Ã-dÃ-m, ale radÃ;ji to moc neuspÄ;chÃ;vejte. PÄ)vabnÃ; Â¾ena nenÃ- nikdy jistÃ;, vÃ¾dyÅ¥ vy to pÅ™ece znÃ;te, panÃ- MrÃ;Ä•kovÃ;."

Jestli se mi to nezdÃ;lo, dokonce lehce zrÅ-Â¾ovÄ›la. PodstatnÄ›jÃ;Ã- ale bylo, Â¾e vÃ½slech skonÄ•il a jÃ; s tou chutÃ- na cigaretu taky.

JarnÃ- prÃ;jzdniny se blÃ-Â¾Ã- kvapem.

Sestra uÂ¾ dÃ;vno slibovala, Â¾e se u nÃ;s o prÃ;jzdninÃ;ch zastavÃ-, tak by to mohla zkusit. Sice pÅ¬vodnÄ› myslela letnÃ-, ale pÅ™ece jen uÂ¾ ji za ty leta znÃ;jm, takÂ¾e jsem s tÃ-m v IÄ@tÄ›

ani moc nepoÄ•Ã-tal. Ona mÃ; vÅ¬bec zajÃ-mavej zvyk - pÅ™ijede brzy rÃ;no a nejpozdÃ;ji za hodinu nebo dvÄ› uÂ¾ zase musÃ- na nÃ;draÂ¾Ã-. Bez ohledu na to, kde jsem zrovna bydlel. TeÄ• to mÃ; sloÂ¾itÃ; Ä™skÃ;, Hradec nenÃ-

na pÅ™Ã-mÃ©trati, tak jsem doufal, Â¾e se pÅ™ece jen zdrÃ¾Ã-. ObzvlÃ; Ä™kdyÅ¥ kdyÅ¾ uÂ¾ mÃ; ty prÃ;jzdniny.

â€žTak jsem koukl na vaÅje a naÅje termÃ-ny prÃ;jzdnin JiÅ™ko."

V telefonu zapraskalo, jen jsem doufal, Â¾e jsem se netrefil do vyuÄ•ovÃ;jnÃ-.

â€žHalÃ³..."

â€žNo ahoj, to jsem jÃ;, Jirka."

â€žMoravcovÃ;, prosÃ-m."

Ne, nenÃ- to jednoduchÃ½ komunikovat s nÃ-.

â€žAhoj JiÅ™ino, to jsem jÃ; Jirka, tvÄ¬j bratr. Jak mÄ› slyÅ; Ä™i?"

MyÅ;ka se tlemila na gauÄ•i, protoÂ¾e tyhle hovory s JiÅ™inou znala.

â€žAhoj brÃjcho. Co se dÃ›je? Zrovna jsem v obchodÃ›, " chvÃ-li se odmlÃ•ela. â€žNakupuju."

No jeÅ¡tÃ›, Å¾e tak. UÅ¾e jsem se lekl, Å¾e tam zaÅ•ala prodÃ•vat.

â€žAhoj JiÅ™ko. Koukal jsem na vaÅ›e termÃ•ny prÃ•zdnin a mÃ•te je stejnÃ› jako my."

â€žJo. No to je fajn. PÅ™ijedete?"

â€žNe. Myslel jsem, Å¾e bys prÃ•vÃ› pÅ™ijela ty, jak jsi slibovala v lÃ©tÄ›."

â€žAha. Jo. RohlÃ-kÅ mÃ•jm pÃ›t. Ne Å•tyÅ™i. Aha. ÄŒetÅ™i, dÃ›kuju."

â€žJÃ¡ ti zavolÃ•m, aÅ¾e nakoupÃ•-Å¡, jo?"

â€žNene, nenÃ•- tÅ™eba, jen jsem koupila o jeden rohlÃ-k mÃ•-Å^. PovÃ•dej."

Ach jo.

â€žTakÅ¾e, velmi rÃ•di bychom tÄ› u nÃ•js uvÃ•-tali, JiÅ™inko."

MyÅ•ka uÅ¾e na gauÄ•i nezvladatelnÄ› vÃ•lovala pÅ™ehoz. JeÅ¡tÃ›, Å¾e mÃ• krÃ•jÃ•-ka v kleci, jinak by byl uÅ¾e nejspÃ•-Å¡ placatej.

â€žNo to by Å•ilo, kdyÅ¾e jsou ty prÃ•zdniny. NevÃ•-Å¡, jakej mÃ•me termÃ•n my?"

â€žStejnej JiÅ™ko. Proto volÃ•m."

â€žJasnÄ›. JÃ¡ koukala na vlak... rÃ•jno bych pÅ™ijela v jednu odpoledne a v Å¡est mi to jede zpÃ•tky."

To je neuvÄ•Å™itelnej Ä•lovÄ›k.

â€žJiÅ™ko, Å™Ã•-kalas, Å¾e se ti Hradec IÃ•-bÃ•-, a Å¾e bys ho chtÃ•la vidÃ•t. VeÄ•ernÃ• je obzvlÃ•jÅ• krÃ•snej... myslÃ•-Å¡, Å¾e takhle nÄ›co stihnem? ProÄ•..."

â€žTak jsme domluvenÄ½. BrÃ•cho jÃ¡ uÅ¾e musÃ•m, pak si zavolÃ•me."

PÃ•p.

MyÅ•ka se smÃ•la jako cvok. PrÃ½ uÅ¾e zaÅ•-nÃ• rozumÃ•t nÄ›kterÄ½m mÃ½m ÅºchylkÃ•m, kdyÅ¾e jsem v tomhle musel vyrÃ•stat celÃ© dÄ›stvÃ•.

Nedohnal jsem ji, protože měl jsem
svoji důstojnost a navíc je také ochránkyně rychlého potvora.

Každý dej večeře, co jsem doma, si
tebe povídám a myslíme s kočkou.

Neváhem bych, že mě něco
takového měl i já na sáti potkat. Poznal jsem za život spousty žen, ale nikdy jsem
nebyl schopen nijaké formy vztahu na dívku. Je ale fakt, že měločka mě tak
oslovila, jako tahle Schrödingerka.

Snad Pavla... to bylo taky
takové... kouzelné. Jako když se objevil po letech vrátit se nějak, kam patřil. Ale jak to, že je mi tak
dobré s nějakou netovkou?

Simona, psychiatrická kamarádku z města
bávala bydlí v jednom bytě, který byl vlastně jejího
chceme, protože se zdají být lepší. Něco na tom bude ... ale že by byl vlastně s někým na netu strávil tak
dost, třebažil se na něj a že mu všechno? Jenže miloval Jirku. Měla tu Petru. To, co dělala, je nefyzické. Vážně ně. Není. Ona sama tahala za nos kvůli kolik chlapů.

A já nejsem žádnej občounský-k,
když tokám jenom na tom netu pár týdny...

Jsi. Objektivní se s Petrou,
miluje se s někým (krátkou sňatkou) ... a chtěl bys nějakoho žoplně jiného.

Chtěl... já nevím. Já vlastně
nevím, co chci.

Že jsem jako analytik zklamal. Minimálně
jako analytik vlastně duje. Hm.

Nemusím to nazvat tak složitě,
jsem prostě občounský-k.

Ok. Zavolám Petru.

Tohle dělám nemám smysl.

Ona je vlastně... stejně jen
pár vložek...

Crrrrrrrrrrrrrrrrrrr.

Už jsem myslel, že zazvonil
telefon, ale bylo to u dvěma. Čeště Petrooooooo, říkauuuuuuuu, "div, že jsi Myška neskočila na krk.

Čeště Nazdar, Myška ne."

Myška ne?

Petra nakrátko ke mně a
povídala se mi na krk zvláštně pár vabněm způsobem. No tak to holt odložíme na jindy. Chvíli potom,
co nás jsme sešli oběťovat svou zájemnicou pár hodinou.

vzpomněl, že si ke mně dřívěj s oblibou chodily známé pro tzv. partnerské horoskop.

Jirko, mrkní se mi na toho

Standu, hodil me se k sobě? No a já zadal jejich data do stroje a výsledkem bylo několik A - čtyřek s partnerskou shodou nebo neshodou v různých oblastech. A taky jedno

výsledně Čtyřka - celková shoda s předpohlídáním na všechny detaily. Výsledek to bylo tak na padesát, maximálně sedem procent, to už jsem jim gratuloval.

Ale taky se stávalo, že jsem je přesvědčoval, že ono taky 26 taky není - připadalo.

Uváděl jsem si báleček (kočka) mi vysvětlila, že je na rozdíl od černého velice zdravé) a zadal jsem do toho programu svoje a její data. Ve vteřině spočítalo a já nevěděl vlastním. Nic podobného jsem v životě neviděl. Partnerská shoda s kočkou - 93 %.

Vážej vztah bude pevná a trvalá.

Vzájemnost působivost mimořádná silná.

Spolu dokážete cokoliv, co budete chtít. Vzájemnost se inspirujete a oslovujete nejlepší stránky své osobnosti.

Rozumíš si i bez slov.

Uff. Tohle ji fakt nemá žádat, nechci-li vypadat jak poslední - trapně oblbovaná.

- Ahoj Jirko, těžil ses na mně, tak, jak já na tebe? :)

- Ahoj kočičko moje milá, to závisí od toho, nakolik ses těžila ty :)

- Já se těžila moc. Vážej, myslím, že nastal čas, abych ti prozradila, kdo jsem :)

A je to tady. Ty ženská mi dneska dívají.

- Jejda. No v tom předpádě, bych ti taky měl něco říct. Ale opravdu jsem nechtěl :))

- Ha. Če ve skutečnosti za tebe představuje duchaplněj očklivej kamarád, co má obrovské nos.

- :)) Nene. Ale stejně se bojí, že mi nebude ráj všechno. Zjistil jsem, že se k sobě velmi hodí - totiž :)

- Hihi... no, budej se divit,
ale tohle jsi zistila první den, jak jsem tě poznala.
- No jenže to byl jen subjektivní-
dojem, vlastně? Teď to měm pavádecky ověřeno. Máme v partnerském horoskopu 93 % shodu :)
- Jako?? No to je úplně skvělá.
To zvykuje přánci, že až mě uvidíš, tak mě nezapudíš.
- Probíh proč bych tě měl
zapuzovat? Jsi snad rozkošná malá kočička. Tedy pokud jsi ve skutečnosti stokilovej chlupatej chlap, tak tě skutečně zapudím :)
- Jirko, máš pořád tu :)

Otevřel jsem inbox a uviděl
jedinej novej mail. Byla v něm jediná věta: Myslím,
že má milujem.

Kdybych neseděl, tak bych si
sedl. Mail došel z adresy horka.pavla@yahoo.com.

ONA

Už mu to musím prezradiť.

Lepší je už to nebude.

Ak to má zle dopadnouť, nech to
už mě za sebou.

Ale ak to vzhledem....

Myslím, že ho milujem...

To nemáme být pravda... Není kde ve
mně se objevila Pavlána, tak jako by to setkání na parkoviště bylo všechno.

Učít jsem vám ještě historii a
takto, jak se přímo vyslovila, když aspoň na chvíli zapomněla na všechno to, proč nakonec utekla. To
nemáme být pravda... napadlo mě deset variant, jak by to všechno mohlo být nějaký podraz, nebo hloupej
fiktívny prostřek cokoliv, jen ne skutečnost. Ostatně, to ještě ka napadne všechny, když ho potká něco
neuváděného.

Milena? Jako pomsta by to bylo
skvří. Jenže copak jde tebe vžebec zajím natolik, aby mi věnovala aspoň pár minut? Pochybuju. A tohle trvalo hodně dlouho. To by fakt mohl být nejvhodněj hodně hloupej

Vtip. Kdo se asi tebe někde věděl
směchy? Hořká? Čekla mu snad Pavla na něco, třeba v hledce?

To nemáme být pravda - napsal
jsem, a odeslal.

Bylo dřívno po páchnoci a já už
toho mál plně zuby.

Rájno bylo uspěchaný jako
vády, ale ta noc mi nešla z hlavy.

Jirko, neblázni. Trvalo to
máš. Kdo by mál zájem na tom, dalo si z tebe sradu zrovna takhle, bylo to celosvětově známé a asová, národní. To prostě musela být Pavla. Nakonec, i kdyby ne, co by se stalo?

Chceš ji?

Jistě, že ji chci, odpovídám jsem
si sám a najednou jsem pocítil obrovskou výlevu. Jako kdyby ze mně spadly všechny pochybnosti,
starosti, nejasnosti. Samozřejmě, že ji chci. Vlastně i takhle pár dnů na

chatu s něm mi jen potvrdilo, že
ji chci moc.

Nemáš tu mítěz, se kterou si
nepovídám, o čemkoliv, to prostě nejde. I to moje nešpionážní manželství dojelo
na komunikaci, respektive spásy na nekomunikaci.

Herdeč, Pavla, to musíš, že být ty
a já tak chci. Najednou mi to všechno do sebe zapadlo. Ta neuvěřitelná kompatibilita, taky
zájem o vše... jak to, že mě to vlastně už nenapadlo dřívno? Dyležím jsem si už domoval, že podobná
pocity jako kočka ve mně vzbudila jen ona... Změnila mě ta světina?

Já nevím, prostě mi to nedočkovalo.
Tebe už je to stejně fuk. Snad já- ta moje reakce nezahnala, hlavně klid.

Přece se o ně nepřipravíš
podruhé.

V příci jsem přečetl jen stříbrný.
Obávám jsem mrkl na Křesťanskodlaka, abych se ujistil, že opravdu nemá tendenci se mi chechtat do očí a
nebo třeba i do zad.

Blibost, jsem paranoik. Byla to Pavla a já
reagoval jak idiot. Počítal jsem Přemka o přání dne volna a jel jsem domů. Sice jsem chtěl
nejdřív zavolat Pavlu, ale nejdřív to proberu s Myškou, hlavně

že uspěchaný kroky tebe, chce
to rozvahu.

"Ahoj tati, co tak

brzo?," vÃ-tala mÃ MyÅjka hned ve dveÂ™Ã-ch.

"Nemohl jsem tam dneska
vydrÃ¾et, MyÅjko."

"ProblÃ©my? Budem se
stÃ›hovat?"

"Ale ne. To jsou soukromÃ½
vÃci. PojÃ• sem," zkusil jsem jÃ- obejmout, ale zapomnÃ•l jsem, Å¾e uÅ¾ drobet povyrostla.

"ChceÅj si promluvit?"

Ty americkÃ© filmy s jejich
psychologickÃ½ma fintama by sledovat nemÃ•la. ÄŒelovÃ>k pak ani nevÃ-, jak promluvit s vlastnÃ- dcerou.

"VlastnÃ› jo. ChceÅj
kafe?" odloÅ¾il jsem si vÃci a zaÅ•al chystat dva hrnky.

"Ani ne. PÅ™eÅ¾iju to bez
toho, doufÃ¡m."

"Neboj, Å¾dnÃ¡ katastrofa to
nenÃ-."

"To taky doufÃ¡m.
PovÃ-dej," sedla si na gauÅ•Ã-k, asi v nÃ›jakÃ©m terapeutickÃ©m posedu a jÃj si
sedl proti nÃ-. NahrbenÃ•.

"Byla bys rÃ¡da, kdybych
mÃ•l... nÃ›jakou partnerku, pÅ™Ã-telkyni, nebo tak?"

"JistÃ›. MyslÃ-m, Å¾e si Petru
zaslouÅ¾Ã-Åj, a Å¾e si nemusÃ-Åj lÃ¡mat hlavu s nÃ›jakejma vÃ½Å•itkama, Å¾e je to brzo po rozvodu. MaminÃ› je to stejnÃ•
fuk, a jÃj jsem rÃ¡da, Å¾e nÃ›koho mÃ¡jÃj. NavÃ-c je fajn, lÃ-bÃ- se mi."

No to jsem moc rÃ¡d, sakra.
PodezÃ-rÃ¡m MyÅjku, Å¾e vÃ- moc dobÅ™e, co jÃ- chci Å™Ã-ct, ale v podstatÃ› mi takhle dÃ¡vÃj najevo, co docela
urÃ•itÃ› nechce.

"MyÅjko ... " zkusil
jsem to opatrnl. "S Petrou je to trochu jinak, vÃ-Åj?"

"Jak jinak? VidÃ›la jsem vÃjs
na plese a nejen tam. SluÅ¡Ã- vÃj to," usmÃjla se tak, Å¾e jsem ztratil chuÅ¥
to Å™eÅ¡it dÃjl.

"Ach jo," napil jsem
se kÃjvy a zkusil to jinak.

"VÃ-Åj, nevÃ-m, jestli se ti
to nÃ›kdy stalo, ale doufÃ¡m, Å¾e se ti to nÃ›kdy stane."

MyÅjka napjatÃ› poslouchala,
takovou pozornost jsem od nÃ- nemÃ•l Ä•asto.

"JeÅ¡tÃ› pÅ™ed Petrou..."
lezlo to ze mne jak z chlupatÃ½ deky, "jsem potkal nÃ›koho, o kom jsem si
myslel,

Å¾e to je Ä•lovÃ>k... Å¾ena, kterou

budu milovat velmi moc. Oslovila mnÄ› jako nikdo, bylo mi s nÄ›- krÄ›jsnÄ›."

Poslouchala stÄ›le pozornÄ›ji.

"A dÄ›l?"

"DÄ›l - ona bohuÅ¾el nemÄ›la moÅ¾nost, prostor... prostÄ› je vdanÄ›j."

"A tys to nevÄ›dÄ›l? MyslÄ-m pÅ™edem."

"VÄ›dÄ›l. Ale ono to vzniklo tak nÄ›jak..."

"Tati, to nemyslÄ-Å¡ vÄ›jÅ¾nÄ›."

"Co?"

"CoÅ¾e?"

"A jak jinak to chceÅ¡ vidÄ›t? Je to pÅ™irozenÄ› vÄ›c - kaÅ¾dÃ©ho, kdo o nÄ›co pÅ™iÅ¡el. ProstÄ› sebrat to jinde."

"MÄ-Å¡o!!!"

Ztuha.

"Takhle jsi mi nikdy neÅ™ekl," podÄ›vala se na mnÄ› pohledem, kterÄ½ jsem taky nikdy nevidÄ›l.

"Nebylo tÅ™eba. Nikdy jsi mÄ› z niÅ•eho podobnÄ©ho neobvinila."

"PromiÅ^, " Å™ekla tÅ™esoucÄ-m se hlasem. "ProstÄ› to tak vidÄ-m. ÄŒeli Petra je pro tebe jen nÄ›jhrada?"

DalÅ¡- problÄ©m, samozÅ™ejmÄ›.

"S Petrou to bylo vÅ›jechno Åºoplň jinak. Nejsem si jistÄ½, jestli bych ti o tom mÄ›l Å™Ä-kat."

"Å~ekni."

"MyÅ¡ko... "

"NemusÄ-Å¡i mnÄ› Å™Ä-kat hladavÄ›, KlidnÄ› uÅ¾ budu jen MÄ-Å›a," vyÄ•Å-tavÄ› koukala.

"Ale no tak, prostÄ› jsme se spolu potkali jen jako... no... nezÄ›vaznÄ› no..."

Herdeč, jak se dcerěj m ātmā-kāj nā̄co
o tom, když si ā̄lovák chce jen odskočit (vlastně ani moc nechce) a ono se to pak zvrne.

"Tati! Ty mi chcej ātmā-ct..."

"Myžko, prosím..."

"Ty mi chcej ātmā-ct, že Petra
je nā̄jakáj ā̄tātka, nebo co???"

Uf. Tak tohle je asi moc.

"Mā-ājo, neblázni. Jāj vā-m, že
to je pro tebe fajn kamarádka. Jāj ji mājm taky rájd. Ale..."

"Fajn kamarádka? Ona tā
miluje tati."

"Nepřemehňněj, tohle nejsou
vāci, o kteréž bys mohla nā̄co vādět."

"Nejsem žeždnáj maláj
holka."

"Nejsi, a taky si nemyslā-m,
že bys nā̄kteréžm vācem nerozuměla vā-c jak nā̄kteréž dospělá - nebo dospělá spā-āj. Ale ono to opravdu nenā-tak jednoduchā.".

"Přeměce kváli nā̄jakéž vdaně
nebudej ničit nā̄co, co tež vājichni mājme. Váždyž bys byl jak mājma..." oči se jā- zalily a jāj byl v hāji.

"Sakra Mā-ājo. Tohle fakt
nemusím taky sváj život! A nemážu dělat vājecho jen podle tebe, pochop to."

No tak to byla blbost āoplňā
nejvātājā-.

"A jāj jo? Jāj musím dělat
vājecho tak, aby tys byl spokojený?? Tak si žkubni milej tatā-āku, jāj tady nemusím vābec bāžt, když ti tak
hrozně moc pātmekāžā-m!" prājskla dveřma a zmizela.

Nažitá-štā- jen ve svām pokoji. Tež
už na mne vyčítavě hleděla i krájice.

Māl jsem chuť do nā̄eho prājtit.
Pořádná. Sakra. Nažel bych nā̄kde doma aspoň panžka?

Pochybuju. Otevřel jsem likérku
a nažel... krabičku cigaret. Jo. Jsem slabej, povahově odpornej a nemáj smysl, abych si maloval
nā̄co jināho. Jenže jāj to vydrží-ā-m. Přistoupil jsem ke dveřm Myžky pokoje a chtěl zaklepáti
vstoupit. Jenže māsto toho jsem zaslechl, jak s nā̄kāžm hovoří. Na skype, nebo telefonem, nevá-m.

Chváli bylo ticho, asi jā- ten
nā̄kdo nā̄co vysvětloval, co jāj vā-m.

"Jāj si myslā-m, že by spā-āj
potřeboval nā̄co āoplňā jināžho, tys to ātmā-kala už dājvno."

Že by mluvila s mājmou? No tak to
jsem opravdu žilžipl do velkého louže.

"Petro, pātmijež prosím. Nā̄co

vymyslím-me. Nemáme tě pánec e jen tak... vyměnit, nebo co. Já to nechci!"

Bože máj. Tak to není- louče, tohle je úplně něco jiného a mnohem většího.

Otevřel jsem krabičku, zapálil
jsme si, a vypad. Nebude to také žádoucí, drahá, zpával mi Máller v rájdiu a já jel za ně-

ONA

Ona proste odpojil?! Ako to?
Ach bože, tak je predsa sklamani...

Schrodingerova kočka bola OK,

Pavla nie je OK...

Žeumela som na preruženíž dialóg,
áčo mňovo zostať visieť na obrazovke.

To nemáme bážit pravda.

Nažívala som ho. Určite sa cíti podvedená.
Nemala som ho ťahať za nos...

Že to bol vžebec za nápad, mne by
sa také niečo tiež nepřejilo, jasně, že to bola neuveritelná blbost, že ináč ho to
tiež mohlo byť, večer som to vymyslela na Silvestra nad rájnom.

Ježíš Mária ja som skutočne
úplne neschopná. Petra mňa pravdu. Nedokážem nikoho zbaliať ani na internete. Že som si vlastne
myslela, že ako to dopadne?

No, pravda je taká, že som
dávala, že ke čistý, kto som, vyskočil- meter do vždykdy od radosti a vzápětí- sa mi vrhne do náruče.
A povie mi, že ma miluje od chvíle, ke čti první raz videl. A povie mi, že s Petrou to bol omyl. že som
mu zlomila srdce, a tak nevedel, že robí. Také nečo som řekla. Toto som rozhodne neřekla.

Zdvihla som sa a začala
bezmyšlenkovitě prerovnávat veci, že mi přejali pod ruku. Že teraz? Už nikdy krásny večer s Jirkom? Zas
len ten hnusný pocit samoty? Zas len ten pocit, že už se vžebec není v životě na
če teží?

Ako mi to mohol urobiť?

To si vždycky tie krásné veci, že
mi vravel, vymáháčkal?

Ako sa k sebe neuveritelné
hodí? Asi hej. Chlapi sám proste vždycti rovnaký. Ostatne, že sa dalo říkáť od
tohto, po tom, že predvedol s Petrou?

No, tak mi treba. Nemájm byť tak
neuveritelné naivní a veriť v osudovú lásku.

V mojom veku je to naozaj
trÃjpne.

Do Åjaka! ZdravÃ-m
a tÄ'ÅjÅ-m se

ROMAN